

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), annulleres for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 151 116,65 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik («forordning nr. 1306/2013»). Kommissionen har med urette fundet, at tidsrummet mellem kontrolorganernes besøg hos en landbrugsbedrift ikke må overskride fristen ifølge artikel 25 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og kryds-overensstemmelse («forordning nr. 809/2014»).
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Selv hvis der i den foreliggende sag var tale om en tilsidesættelse af forordning nr. 809/2014 (hvilket ikke er tilfældet), kunne Den Tjekkiske Republik have en berettiget forventning om, at dens kontrolordning var i overensstemmelse med EU-retten på grundlag af Kommissionens konklusion fra den foregående revision, hvorved det blev lagt til grund, at kontrollerne på stedet i Den Tjekkiske Republik blev gennemført i overensstemmelse med EU-retten.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1 og stk. 2, i forordning nr. 1306/2013. Selv hvis der i den foreliggende sag var tale om, at Den Tjekkiske Republik havde tilsidesat forordning nr. 809/2014 (hvilket ikke er tilfældet), medtog Kommissionen ligeledes ressourcerne udbetalt til landbrugsbedrifter, for hvilke der påviseligt ikke var tale om nogen tilsidesættelse af forordning nr. 809/2014 i kontrollerne på stedet, i beregningen af den finansielle korrektion. Kommissionen pålagde således en finansiell korrektion med hensyn til udgifter, der ikke kunne betragtes som afholdt med urette, og med hensyn til hvilke, der ikke var nogen risiko for EU-midlerne.

Sag anlagt den 30. august 2018 — Luxembourg mod Kommissionen

(Sag T-516/18)

(2018/C 399/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer, som befuldmægtiget, og advokat D. Waelbroeck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 20. juni 2018 om den angivelige statsstøtte SA.44888, som Storhertugdømmet Luxembourg skulle have iværksat til fordel for Engie.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 20. juni 2018 om den angivelige statsstøtte SA.44888, som Storhertugdømmet Luxembourg skulle have iværksat til fordel for Engie, for så vidt som støtten herved anordnes tilbagesøgt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), idet Kommissionen ikke har påvist, at de pågældende foranstaltninger er selektive.
2. Andet anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, idet Kommissionen ikke har påvist, at der foreligger nogen som helst fordel for Engie.
3. Tredje anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 4 og 5 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU), for så vidt som Kommissionen reelt har foretaget en skjult skatteharmonisering.
4. Fjerde anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF (EUT 2015, L 248, s. 9) og af retten til forsvar.
5. Femte og subsidiært fremsatte anbringende om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 16 i ovennævnte forordning 2015/1589, for så vidt som Kommissionen har anordnet tilbagesøgning af støtten i strid med grundlæggende principper i EU-retten.

Sag anlagt den 31. august 2018 — YG mod Kommissionen

(Sag T-518/18)

(2018/C 399/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: YG (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af sagsøgtes afgørelse af 13. november 2017 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over fremmede tjenestemænd.
- Dernæst annullation af sagsøgtes afgørelse af 17. maj 2018 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 13. november 2017.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte artikel 45 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Den anfægtede afgørelse var baseret på visse åbenbart urigtige skøn. Endvidere var den ikke tilstrækkeligt begrundet og godtgjorde ikke, at der var foretaget en undersøgelse af sagsøgerens fortjenester i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet.
 2. Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte princippet om god forvaltning som beskyttet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet sagsøgte ikke havde udvist omhu ved udarbejdelsen af og dokumentationen for den anfægtede afgørelse.
-